

[Industriministeren]

fleste ordførere og samtidig konstatere den principielle tilslutning, som blev tilkendegivet fra alle ordførerne, til det teknologiske udviklingsprogram.

Hr. Erling Jensen lagde ud med en voldsom og aldeles usaglig kritik af redegørelsen – en form, som aldeles ikke klædte det ellers så redelige og saglige medlem. Hr. Erling Jensen sluttede dog med en tilslutning til den teknologiske del af redegørelsen. Jeg skal passe på, at jeg ikke nu forsøger at give igen med samme mønt, fordi jeg trods alt ønsker, at vi skal have så bred en tilslutning som muligt her i tinget til industri- og erhvervs politikken.

Hr. Erling Jensen sagde, at redegørelsen ikke var kommet hurtigt nok. Ja men hvad er det for en løs påstand at fremføre? Programmet blev offentliggjort i december måned 1983, og alt har sin tid, det ved det ærede medlem. Det er ikke således, at man uden videre er i stand til at føre 1,5 mia kr. over 4 år ud i erhvervslivet; vi skal have opbygget den nødvendige administration og de nødvendige kontakter. Man ved, at det afgørende ved et sådant program naturligvis er spørgsmålet om finansieringen, og der ville ikke være nogen mening i at fremlægge et program her i folketinget, hvis ikke regeringen samtidig var i stand til at foreslå folketinget, hvor vi skulle skaffe pengene fra. Det er først faldet på plads i forbindelse med den pakke, som regeringen fik førstebehandlet i går. Derfor har vi altså behandlingen af den industripolitiske redegørelse i dag.

Må jeg i øvrigt sige, at erhvervs politik omfatter alle de lovgivningsmæssige rammer, som vedrører industri og alle andre næringsveje inden for byerhvervene i Danmark, men det er ikke muligt i en industripolitisk redegørelse at komme hele kompasset rundt. Sidste år forsøgte vi det, og det lykkedes for så vidt, men da fik vi at vide, at redegørelsen var tynd. I år har vi forsøgt at koncentrere os om et enkelt vigtigt emne, og da får vi at vide, at denne redegørelse er fuldstændig forfæjlet, den har ikke de elementer i sig, som den socialdemokratiske ordfører kunne tænke sig.

Tilbehøret, spørger det ærede medlem, hvor er tilbehøret henne, tilbehøret til det teknologiske udviklingsprogram? Forskning og uddannelse er centrale elementer i ethvert teknologisk handlingsprogram, og begge dele

er derfor også omtalt flere steder i redegørelsen. Jeg har på regeringens vegne et helt afsnit vedrørende forholdet til forskning og uddannelse. Har det ærede medlem ikke læst det? Og såvel i afsnittet om vurderingen af det teknologiske program som i konklusionen er der håndfaste og positive formuleringer.

Vi er da fuldstændig klar over, at hvis vi ikke får forskning og uddannelse med, så opstår med det samme paradoksproblemer, for der skal naturligvis personer til at betjene moderne teknologi overalt, og det er meningen, at vi skal fremme teknologien overalt, ikke alene i erhvervs virksomhederne, men selvfølgelig også i den offentlige sektor.

I øvrigt må jeg bede om, at hr. Erling Jensen har en lille smule tålmodighed. Undervisningsministeren har meddelt, at han fremlægger et forskningsprogram meget hurtigt til debat her i folketinget, og dér vil der være rig mulighed for at komme ind på de betragtninger, som det ærede medlem gjorde gældende.

Vedrørende det administrative samarbejde mellem undervisningsministeren, arbejdsministeren og industriministeren kan jeg oplyse, at industriministeriet i begyndelsen af året rettede henvendelse til undervisningsministeriet med henblik på at drøfte etablering af et nærmere samarbejde mellem os. Det er naturligvis hensigten, at dette samarbejde skal give konkrete resultater.

Industriministeriet har ligeledes rettet henvendelse til arbejdsministeriet om samarbejde vedrørende arbejdsmarkedsuddannelserne set i relation til erhvervs politikken og det teknologiske udviklingsprogram.

Vi er da fuldstændig klar over, at der er et enormt bagland bag alt dette, som skal være i orden, for at det kan lykkes. Men ét sted må vi jo starte, og vi er startet med at forelægge dette program for folketinget i håb om, at vi kunne få den, om jeg så må sige, principielle tilslutning, som vi også har fået. Men det er da klart, at der er en masse detaljer, som skal ordnes både vedrørende selve programmet og hele dette bagland, ikke mindst arbejdsmarkedsuddannelserne.

Industriministeriet har desuden søgt kontakt med personer inden for erhvervenes og arbejdsmarkedets organisationer. Jeg kan egentlig ikke sige det bedre, end hr. Flemming Hansen gjorde, nemlig at regeringen